

תת"ע 5543/08/14 - מדינת ישראל נגד ערן רזניק

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 5543-08-14 מדינת ישראל נ' רזניק
תיק חיצוני: 10201049615

בפני	השופט אבישי קאופמן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ערן רזניק

החלטה

בתיק זה הורשע הנאשם בהעדר התייצבות וכעת בפני בקשה לביטול הכרעת הדין.

העבירה המיוחסת לנאשם היא מיום 28.5.2010 ולפי כתב האישום סירב הנאשם במועד זה לעבור בדיקת שכרות. כתב האישום המקורי הוגש בתיק 2867-10-10, שם היה מיוצג הנאשם בידי עו"ד אמיר חאג'.
הנאשם התייצב לדיון ביום 31.5.11 והודיע על כפירתו באשמה ובמיוחד בנהיגה והתיק נקבע לשמיעת ראיות ליום 17.1.12. בישיבת התזכורת שהתקיימה בחודש אוקטובר 2011 הודיע עו"ד חאג' על ניתוק הקשר עם הנאשם. כנגד הנאשם הוצא צו הבאה שלא בוצע.

במועד שנקבע לשמיעת הראיות לא התייצבו הנאשם וסנגורו לפיכך הורשע הנאשם והוצא נגדו צו הבאה נוסף לגזירת דינו בנוכחותו. לאחר שצווי ההבאה לא בוצעו הוטלו ההליכים בתיק הנ"ל.

בהמשך חודשו ההליכים ונפתח התיק דנן. על אף שזומן כדין לדיון לאחר חידוש ההליכים, שוב לא התייצב הנאשם ושוב נאלצתי להוציא נגדו צווי הבאה, כך שביום 13.1.15 שוב הוטלו ההליכים.

בהמשך שוב חודשו ההליכים, והנאשם זומן לדיון בחודש ינואר 2016. לדיון זה התייצב הנאשם באיחור (לאחר ששבתו והתליתי את ההליכים) ומונה לו עו"ד מטעם הסנגוריה הציבורית.

עוה"ד מטעם הסנגוריה הציבורית, עו"ד צברי, התייצב לדיון בחודש מרץ 2016, מסר שרק באותו יום נודע לו על קיומה

של הכרעת הדין ובהמשך הגיש בקשה לביטולה, היא הבקשה שבפניי כעת.

בבקשה לביטול הכרעת הדין חוזר הנאשם על הטענה כי כלל לא נהג ברכב במועד הרלוונטי ומסביר כי סבר שההליך צורף לתיק בית המשפט בנצרת.

עיון בתיק בית המשפט בנצרת מגלה כי מדובר בתיק הקשור במידה מסוימת לאותו אירוע ועניינו נהיגה בזמן הפסילה המנהלית שהוטלה על הנאשם בעקבות האירוע דן. עם זאת, אין בדיונים כל אזכור לצירוף האישום, וזאת כאשר הנאשם מיוצג לאורך כל הדרך. יתרה מכך, הדיון בבית המשפט בנצרת הסתיים ביום 7.7.10, ואילו בתיק דן הופיע הנאשם בפניי ביום **31.5.11** וכפר באשמה!

מכאן כי טענת הנאשם שסבר כי האישום צורף לתיק בית המשפט בנצרת אינה יכולה להתקבל והיא על פניה טענה שהועלתה בדיעבד בכדי לנסות ולתרץ אי הופעתו לדיונים.

מהאמור לעיל עולה כי לנאשם אין הסבר של ממש לאי הופעתו, כך שהשאלה היחידה שיכולה להצדיק ביטול הכרעת הדין היא חשש ממשי לעיוות דין.

כאמור לעיל, טענתו העיקרית של הנאשם היא כי לא נהג כלל ברכב במועד בו מיוחסת לו העבירה. וכי העלה טענה זו בפני השוטרים כבר במקום האירוע. המאשימה טענה כי בידיה "ראיות טובות" לנהיגה, אך לא טרחה להגיש ראיה כלשהי לביסוס עמדתה ולסתירת האמור בתצהירו של הנאשם.

בנסיבות אלה, וכאשר על הכף עומד עונש כבד שעשוי להיות מוטל על הנאשם אם יורשע, סבורני כי קיים חשש לעיוות דין. בשלב זה אין בפניי כל ראיה מצד המאשימה, אשר בחרה שלא להגיש את החומר שבידיה ומנגד עומדת הכחשה גורפת של הנאשם את עצם הנהיגה. במיוחד בולט מחדלה של המאשימה מהגשת חומר התומך בעמדתה מקום שמדובר בהליך שכבר נקבע לשמיעת ראיות.

אינני מתעלם מטענת המאשימה כי כפירתו של הנאשם אינה עולה בקנה אחד עם הצהרתו כי סבר שהאישום צורף, טענה שלכאורה מעידה על הודאה בעבירה. עם זאת, כאמור לעיל מצאתי כי טענת הנאשם בהקשר זה הינה סתמית וחסרת בסיס, ובמיוחד כאשר הוא **כפר** באשמה בפניי **במועד מאוחר** מזה בו הסתיים ההליך בנצרת. דווקא עובדה זו ואי צירוף האישום לתיק בנצרת מעידים על כך שהנאשם עומד על כפירתו.

מנגד, לא נתתי משקל של ממש לטענת הסנגור בדבר חוסר ידיעת המאשימה את דבר ההרשעה בהעדר התייצבות. המדובר בתיק שעבר תלאות רבות - רובן ככולם באשמת הנאשם - כך שאם נפלה טעות שאחד הפרוטוקולים, לא צוין כי הנאשם כבר הורשע זה מכבר וניתן להבין ממנו כי טרם ניתנה תשובה לכתב האישום, אין בכך כדי להקים לנאשם טענת הגנה מהותית.

לאור כל האמור לעיל, החלטתי **לבטל את הכרעת הדין** וזאת בכדי למנוע חשש ממשי לעיוות דין לנאשם.

עם זאת, מאחר והתנהגותו של הנאשם היא שגרמה להכרעת דינו ולהתמשכות ההליכים עד היום, (למעלה משש שנים עד היום!) ולאחר שמצאתי כי טענתו כי סבר שההליך צורך אין בה ממש, ראיתי לנכון **לחייב את הנאשם בהוצאות בסך 4,000 ₪**. ההוצאות ישולמו בתוך 90 יום.

התיק נקבע למתן **תשובה מלאה לכתב האישום ליום 14.9 בשעה 11**. יש לוודא הופעת הנאשם לדיון זה.

הסנגור יפנה לפני מועד זה למאשימה בנסיון להסדר כולל, אשר יביא בחשבון את כל האמור לעיל, לרבות "גילו" של התיק והזמן שחלף ממועד העבירה. אם יגיעו הצדדים להסדר אשר יחסוך את הצורך בקביעת מועד לשמיעת ראיות, אשקול הפחתת סכום ההוצאות או ביטולו.

אם יבקש מי מהצדדים העברת התיק לשופט אחר לאור התנהלות התיק היום, יגיש הודעה עד יום 31.8.

ניתנה היום, כ' תמוז תשע"ו, 26 יולי 2016.